

POSTANOWIENIE

Dnia 19 października 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster (przewodniczący)

SSN Maria Grzelka (sprawozdawca)

SSN Marian Kocon

w sprawie z powództwa G. M.

przeciwko Miejskiemu Przedsiębiorstwu Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o. w Ś.
o zapłatę, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 19
października 2005 r., zażalenia strony pozwanej na postanowienie Sądu Apelacyjnego z
dnia 19 maja 2005 r., sygn. akt I ACa (...),

odrzuca zażalenie i zasądza od pozwanej Spółki na rzecz powódki kwotę 1.800,- (jeden tysiąc osiemset) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu w postępowaniu zażaleniowym.

Uzasadnienie

W dniu 23 marca 2005 r. pozwany wniósł apelację od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 28 stycznia 2005 r. utrzymującego w mocy nakaz zapłaty z dnia 27 września 2004 r. w sprawie XIII GNC (...), mocą którego zasądzono kwotę 54.000,- złotych z odsetkami. Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny odrzucił apelację jako niespełniającą wymogów z art. 368 § 1 pkt 1 k.p.c.

W związku z zażaleniem pozwanego Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W sprawach, w których przysługuje skarga kasacyjna, zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje – z pewnymi wyjątkami – także na postanowienie sądu drugiej instancji kończące postępowanie w sprawie (art. 394¹ § 2 k.p.c.) Oceny dopuszczalności

zażalenia na postanowienie kończące postępowanie w sprawie należy dokonać po uprzednim rozstrzygnięciu kwestii dopuszczalności skargi kasacyjnej. Począwszy od dnia 6 lutego 2005 r. tj. od wejścia w życie ustawy z dnia 22 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego... (-) (Dz. U. z 2005 r. Nr 13, poz. 98) kwestia ta uregulowana została w art. 398¹ i 398² k.p.c. Wcześniej obowiązywały przepisy art. 392 i 392¹ k.p.c. w brzmieniu sprzed zmiany wprowadzonej wyżej wymienioną ustawą.

W zakresie w jakim ustawodawca posłuży się wartością przedmiotu zaskarżenia jako kryterium dopuszczalności skargi kasacyjnej, obowiązujący stan prawny wykazuje istotne różnice w porównaniu do stanu poprzedniego. W sprawach gospodarczych kwota, poniżej której skarga kasacyjna nie jest dopuszczalna, wynosi obecnie 75.000,- złotych, natomiast pod rządami art. 392 i 392¹ k.p.c. w poprzednim brzmieniu wynosiła 20.000,- złotych. Uwzględniając, że w rozpoznawanej sprawie gospodarczej wartością przedmiotu zaskarżenia w apelacji była kwota 54.000,- złotych, a Sąd Apelacyjny orzekał w dniu 19 maja 2005 r. należało uznać, iż zażalenie do Sądu Najwyższego na postanowienie o odrzuceniu apelacji nie przysługiwało. Sąd Apelacyjny wydał to postanowienie w sprawie, w której ewentualny wyrok nie podlegałby zaskarżeniu skargą kasacyjną z uwagi na wartość przedmiotu zaskarżenia, która nie mogłaby przekroczyć kwoty 54.000,- złotych, podczas gdy do zaskarżenia wymagana byłaby w tym zakresie kwota co najmniej 75.000,- złotych. Z uwagi na datę orzekania przez Sąd Apelacyjny w sprawie tej nie znajdował zastosowania art. 3 *in fine* ustawy zmieniającej z dnia 22 grudnia 2004 r., wyrażający zasadę stosowania przepisów dotychczasowych. Można dodać, że wymieniony przepis nie miałby zastosowania w niniejszej sprawie bez względu na datę orzekania przez Sąd Apelacyjny ponieważ sama apelacja została wniesiona także po dniu 6 lutego 2005 r. Ta data zaś – w świetle art. 3 w zw. z art. 6 powołanej wyżej ustawy zmieniającej miała przesądzające znaczenie dla oceny dopuszczalności kasacji według kryterium wartości przedmiotu zaskarżenia 20.000,- złotych lub 75.000,- złotych. W konsekwencji, skoro niedopuszczalna byłaby kasacja od wyroku Sądu Apelacyjnego w sprawie, w której zapadło zaskarżone postanowienie, to nie przysługuje także zażalenie na to postanowienie. W czasie orzekania przez Sąd Apelacyjny sprawa pomiędzy stronami nie była już „kasacyjna”. Reasumując – na postanowienie sądu odwoławczego o odrzucenie apelacji, wydane po dniu 5 lutego 2005 r. w sprawie gospodarczej, w której wartość przedmiotu zaskarżenia była niższa niż 75.000,- zł, zażalenie nie przysługuje.

Z przedstawionych względów zażalenie pozwanego podlegało odrzuceniu (art. 373 w zw. z art. 397 § 2 i art. 398²¹, oraz art. 394¹ § 3 k.p.c.). O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 108 § 2 k.p.c.